

Bilag 4.

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.

Formanden.

København, den 16. Oktober 1931.

Til de af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af de af Regeringen og af Partiet Venstre fremsatte Forslag til Ændringer i Tvangsakkordloven m. v.

I Anledning af det af Partiet Venstre fremsatte Forslag Nr. 17 om Ændringer i Tvangsakkordloven tillader De samvirkende Købmandsforeninger sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

Købmandsstanden ser med Sympati paa Bestræbelser, der gaar ud paa at gennemføre Foranstaltninger til Støtte for det kriseramte Landbrug. Det maa dog være en Forudsætning, at saadanne Foranstaltninger er egnede til at opfylde dette Formaal, og at de ikke direkte virker skadeligt for andre Erhvervsgrupper.

Med Hensyn til det fremsatte Forslag er det imidlertid Købmandsorganisationernes Opfattelse, at det ikke opfylder nogen af de nævnte Forudsætninger. Da Loven af 12. April 1927 blev gennemført, blev der fra en Række Erhvervsorganisationers Side rettet Henvendelse til Regering og Rigsdag, hvori det bl. a. blev understreget, at der ikke indenfor Erhvervslivet var nogen som helst Trang til eller Interesse for Mildnelse af de tidligere gældende Regler. Der kunde i denne Forbindelse henvises til, at der ikke i Praksis havde foreligget noget Tilfælde, hvor en Tvangsakkord var strandet paa Grund af, at Kravene i Akkordlovens § 14 var for strenge. Endelig blev det paapeget, at de lempeligere Sætsers vilde bevirke, at en enkelt større Kreditor med Tilslutning af nogle faa private Kreditorer fik større Mulighed for at gennemføre en Tvangsakkord udenom Akkordantens Varekreditorer.

Til disse Bemærkninger kunde Købmandsorganisationerne fuldt ud slutte sig, og det vil derfor kunne forstaas, at man maa se med den allerstørste Betænkelse paa det nu fremsatte Forslag, der tilsigter en yderligere Lempelse i Afstemningsreglerne vedrørende en Tvangsakkords Gennemførelse. De foreslaede Ændringer er i Virkeligheden heller ikke i Landbrugets Interesse, idet de vil bidrage til at svække den for Landbruget nødvendige Kredit.

Under disse Omstændigheder maa Købmandsorganisationerne indtrængende henstille, at Forslaget ikke gennemføres, og at det af Hensyn til de øvrige Erhvervsgræne tages op til Overvejelse, at Reglerne føres tilbage til den Skikkelse, som Tvangsakkordlovens § 14 havde, forinden Loven af 12. April 1927 vedtoges. For saa vidt dette sker, agter Købmandsorganisationerne paa ingen Maade at modsætte sig, at der fastsættes lempeligere Regler som Led i en midlertidig Kriseordning, der da alene bør gælde for Landbruget.

For saa vidt angaar det fremsatte Forslag (Nr. 13) til Ændring af Loven af 28. April 1931 angaaende Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord, tillader man sig at bemærke, at det synes ubilligt, at der indrømmes en enkelt Erhvervsgræn særlige Begunstigelser med Hensyn til Eftergivelse af Skatter til Stat, Amt og Kommuner (Forslagets § 6), uden at tilsvarende Lettelser kommer andre akkordsøgende til gode.